

Ploesti, 2 Decembrie 1937

Doale

Domnului Președinte al Rotary - Club-ului
Ploesti

6102/1

Domnule Președinte,

Subsemnatul, cu ocazie vă rog să binecuvântezi a priimi
— și totdeauna a aduce la cunoștință prietenilor noștri rotarieni ai
Clubului Ploesti — decizia mea din calitate de membru al acestui
Club.

Hotărârea aceasta am luat-o — cum ușor vă puteți în-
chipui — silit de motive în afara de voința mea. Ea poruncește
numai din imperativul unei sincere pătrunderi rotariene:

Ju adeoară, în ziua când am primit cu atâta bucurie
propunerea D^{re}, transmisă prin distinsul meu prieten, D^{le} Iasi-
ner G. Balif, ca să mă înscriu în clubul rotarian din ora-
șul nostru, luând cunoștință de etica rotariană, am văzut
imediat că ea circula firesc în sângele meu, că o am de
mult asimilată în organism și că o găsesc constant inte-
grată în vechile mele principii de conducere în viață.

Cu alte curiozități, am simțit că sunt născut rotarian. Și, adăugând pe de-așupra și perspectiva satisfăcătoare de a intra într'un cerc select, deosebit de prielnic acestei etice, n-am ezitat nici o clipă să primesc cu entuziasm propunerea D^{ro}.

De atunci, am căutat să pătrund cât mai adânc substratul moral și rațional al rotarianismului și să mă identific cât mai bine scopului urmărit prin acel splendid service merit să elimine din suflete egoismul feroc, care — din nefericire — dictează și azi ca și ieri din umbra iustincelor, tupilat sub vălul înșelător al celor mai elegante maniere și mai estetice aparente născocite de pseudo-civilizația epocii gazelor asfixiante.

Am înțeles tot substratul omenesc al dorinței generoase pornite din sufletul superior al prietenului rotarian, colegul meu de la Academie, D^{le} Prof. G. Titeica, atunci când d-sa ar avea ca « secolul al 20^{lea} să devină o antiteză a secolului al 19^{lea} caracterizat prin uscăciunea inimii ».

M'am pătruns cu entuziasm de admirabilul îndemn al eminentului nostru prieten rotarian, D^{le} Ing. Th. Ficsiuescu de a ne purta ast-fel în căutarea noastră să fie în totdeauna de folos altora. « În orice acțiune — ține d-sa — armonizează-ți interesul propriu cu interesul colectiv, dor

nu uita nici un moment că între egoismul tău și iate-
rezul general, egoismul trebuie să cedeze. Pe scara valo-
rilor morale pune în locul cel mai de sus devotamentul
către aproapele tău și dragostea către omenire. 57

Și - sub aceste sugestii - n'am încetat nici o cli-
pă să observ, cu o pasionată curiozitate interpretarea
ce se da la noi noțiunii de omenie pusă de înteme-
etorii din Chicago ai rotarianismului la baza credinței
lor...

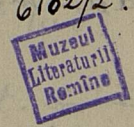
Concluzia la care am ajuns e că, simțindu-mă
rotarian prin naștere, conștiința mea e neîmpăcată de
a nu putea răspunde tuturor exigentelor unui statut
definitiv și uniform pentru toate țările, și deci necorespun-
zător în anumite puncte, țări și moravuri noastre.
Apreciez cu recunoștință indulgența conducătorilor lo-
cali rotarieni de a eluda unele din aceste exigente,
- cum ar fi, de exemplu, cele privitoare la frecvență -
dar ființa mea intim - rotariană nu suportă o exi-
stență condiționată - și implicit redusă - prin conce-
siuni și toleranțe.

De aceea prefer să mă retrag, rămânând - în
afară de statut, totuși de bun rotarian - ca și sub sta-
tut, ireductibil însă întru apărarea omeniei, a acelu-

omnii autentice, neintinata de parada nici unui fel
de formalism cupelator.

Asigurandu-va ca ma voi simti onorat sa raspund
ori-cand, la ori-ce chemare mi-ati face eventual, va rog,
Doamne Presedinte sa primiti sentimentele calde de stima
& afectiune ce va pastrez statornic, atat Doamne, cat &
distinsilor mei prieteni rotarieni.

6102/2

J. A. Bassorabescu